

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 583/2551

นายถนอม สุธรรม โจทก์ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ผู้ร้อง นางประคอง ภูแล่นดี กับพวก จำเลย
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 200, ป.วิ.พ. มาตรา 202

ย่อ / หลักกฎหมาย

กรณีที่จะเป็นการขาดนัดพิจารณาตาม ป.วิ.พ. มาตรา 200 ต้องเป็นกรณีที่โจทก์หรือจำเลยที่ได้ยื่นคำให้การไว้ไม่มาศาลในวันสืบพยาน และไม่ได้รับอนุญาตจากศาลให้เลื่อนคดี ซึ่งวันสืบพยานดังกล่าวต้องเป็นวันสืบพยานในประเด็นข้อพิพาทแห่งคดี ผู้ร้องยื่นคำร้องขอรับชำระหนี้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สินจำนองก่อนเจ้าหนี้รายอื่นและขอเฉลี่ยทรัพย์สิน ผู้ร้องจึงมีหน้าที่ต้องนำพยานหลักฐานเข้าสืบเพื่อสนับสนุนข้ออ้างของตนตามคำร้องในวันนัดไต่สวน ซึ่งมีใช่เป็นการสืบพยานในประเด็นข้อพิพาทแห่งคดี จึงไม่อาจนำบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยการพิจารณาโดยขาดนัดที่ศาลจะต้องจำหน่ายคดีตามมาตรา 202 มาบังคับใช้ได้ เมื่อผู้ร้องไม่มาศาลในวันนัดไต่สวนคำร้องโดยไม่มีเหตุอันสมควร การที่ศาลชั้นต้นฟังว่าผู้ร้องไม่นำพยานหลักฐานมาสืบและศาลสั่งยกคำร้อง จึงเป็นคำสั่งที่ชอบแล้ว

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องมาจากศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยที่ 1 ชำระเงินจำนวน 360,270 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของเงินต้น 320,240 บาท นับถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ แต่จำเลยที่ 1 ไม่ชำระ โจทก์จึงนำเจ้าพนักงานบังคับคดีไปยึดทรัพย์สินของจำเลยที่ 1 ซึ่งเป็นทรัพย์สินที่ผู้ร้องเป็นเจ้าของออกขายทอดตลาด ผู้ร้องยื่นคำร้องว่า ผู้ร้องเป็นเจ้าของหนี้ตามคำพิพากษาของจำเลยทั้งสองแต่จำเลยทั้งสองไม่ปฏิบัติตามคำพิพากษา และโจทก์ในคดีนี้นำเจ้าพนักงานบังคับคดีไปยึดทรัพย์สินของจำเลยทั้งสองซึ่งเป็นทรัพย์สินที่ผู้ร้องเป็นเจ้าของ ผู้ร้องจึงขอรับชำระหนี้เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สินของจำเลยทั้งสองก่อนเจ้าหนี้รายอื่นเป็นเงิน 289,606.71 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 14 ต่อปี ของต้นเงิน 204,611.76 บาท นับถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จ พร้อมค่าฤชาธรรมเนียม หากได้เงินไม่พอชำระหนี้ ผู้ร้องขอเฉลี่ยเงินที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สินอื่น ๆ ของจำเลยทั้งสองด้วย ศาลชั้นต้นมีคำสั่งยกคำร้อง ผู้ร้องอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษายืน ผู้ร้องฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "ข้อเท็จจริงในเบื้องต้นฟังได้ว่า ผู้ร้องยื่นคำร้องขอรับชำระหนี้จำนองและขอเฉลี่ยทรัพย์สิน ศาลชั้นต้นนัดไต่สวนคำร้อง ในวันนัดไต่สวนคำร้องผู้ร้องไม่มาศาล ศาลชั้นต้นฟังว่าผู้ร้องไม่นำพยานหลักฐานมาสืบจึงยกคำร้อง ที่ผู้ร้องฎีกาว่า คดีนี้ โจทก์ จำเลยทั้งสอง และเจ้าพนักงานบังคับคดีมิได้ยื่นคัดค้านคำร้องของผู้ร้องว่ามีได้เป็นความจริง ทั้งคดีนี้ได้มีการขายทอดตลาดทรัพย์สินจำนองไปโดยปลอดจำนองแล้วเท่ากับเป็นการยอมรับว่าผู้ร้องเป็นเจ้าของหนี้จริง ศาลชั้นต้นชอบที่จะมีคำสั่งอนุญาตให้ผู้ร้องมีสิทธิได้รับชำระหนี้โดยไม่จำเป็นต้องไต่สวนนั้น เห็นว่า แม้โจทก์ จำเลยทั้งสอง และเจ้าพนักงานบังคับคดีจะได้ยื่นคำคัดค้าน แต่คู่ความและบุคคลดังกล่าวก็ได้แถลงรับข้อเท็จจริงที่ผู้ร้องกล่าวอ้าง ทั้งเจ้าพนักงานบังคับคดีได้ประกาศขายทอดตลาดทรัพย์สินจำนองในคดีนี้โดยมีจำนองติดไปด้วยปรากฏตามประกาศขายทอดตลาดของเจ้าพนักงานบังคับคดี มิใช่ขายทอดตลาดแบบปลอดจำนองตามที่ผู้ร้องฎีกาแต่ประการใด และที่ผู้ร้องอ้างว่าผู้ร้องเป็นเจ้าของหนี้

ตามคำพิพากษามาขอรับชำระหนี้จำนองในฐานะเจ้าหนี้บริมสิทธิที่ได้มีคำพิพากษารับรองสิทธิแล้วนั้น เห็นว่า คำพิพากษาย่อมมีผลผูกพันคู่ความในกระบวนการพิจารณาของศาลที่พิพากษาหรือมีคำสั่งเท่านั้น ไม่ผูกพันบุคคลภายนอก เว้นแต่จะเข้าข่ายกเว้นของกฎหมายตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 145 เมื่อเจ้าหนี้ผู้นำยึดคือโจทก์ในคดีนี้เป็นบุคคลภายนอกในคดีที่ผู้ร้องเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาผู้ร้องจึงหาอาจอ้างคำพิพากษาในคดีดังกล่าวเพื่อให้คดีนี้ต้องถือตามแต่อย่างใดไม่ ผู้ร้องมีหน้าที่นำสืบตามข้ออ้างในคำร้องว่า จำเลยทั้งสองเป็นหนี้ผู้ร้องและจำนองที่ดินพิพาทเป็นประกันการชำระหนี้ตามคำร้องนั้นโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ศาลชั้นต้นไม่อาจออกคำสั่งอนุญาตตามคำร้องของผู้ร้องโดยไม่ต้องไต่สวนก่อน ที่ศาลชั้นต้นสั่งนัดไต่สวนก่อนออกคำสั่งตามคำร้องของผู้ร้องนั้นจึงเป็นการชอบแล้ว และที่ผู้ร้องฎีกาว่า ผู้ร้องไม่ไปศาลในวันนัดไต่สวน ศาลต้องมีคำสั่งจำหน่ายคดีออกจากสารบบความตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 202 ประการเดียวเท่านั้น จะมีคำสั่งในประเด็นแห่งคดีมิได้ เห็นว่า กรณีที่จะเป็นการขาดนัดพิจารณาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 200 ต้องเป็นกรณีที่โจทก์หรือจำเลยที่ได้ยื่นคำให้การไว้ไม่มาศาลในวันสืบพยาน และไม่ได้รับอนุญาตจากศาลให้เลื่อนคดี ซึ่งวันสืบพยานดังกล่าวต้องเป็นวันสืบพยานในประเด็นข้อพิพาทแห่งคดี ผู้ร้องยื่นคำร้องขอรับชำระหนี้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สินจำนองก่อนเจ้าหนี้รายอื่น และขอเฉลี่ยทรัพย์สิน ผู้ร้องจึงมีหน้าที่ต้องนำพยานหลักฐานเข้าสืบเพื่อสนับสนุนข้ออ้างของตนตามคำร้องในวันนัดไต่สวน ซึ่งมีใช่เป็นการสืบพยานในประเด็นข้อพิพาทแห่งคดี จึงไม่อาจนำบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยการพิจารณาโดยขาดนัดที่ศาลจะต้องจำหน่ายคดีตามมาตรา 202 มาบังคับใช้ตามที่ผู้ร้องฎีกา เมื่อผู้ร้องไม่มาศาลในวันนัดไต่สวนคำร้องโดยไม่มีเหตุอันสมควร การที่ศาลชั้นต้นฟังว่าผู้ร้องไม่นำพยานหลักฐานมาสืบและศาลสั่งยกคำร้อง จึงเป็นคำสั่งที่ชอบแล้ว" พิพากษายืน

องค์คณะ

สมศักดิ์ จันทรา · ชาลี ทัพภวิมล · ชูเกียรติ ตันทวิวงศ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/583/2551>